

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1191/2025
25.03.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији су пуномоћници Дејан Тирић, Милена Рашић и Милена Стаменковић, адвокати из ..., против тужене "Електродистрибуција Србије" д.о.о. Београд, Огранак Електродистрибуције Прокупље, чији је пуномоћник Милан Петровић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији туженог изјављеног против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1334/2024 од 30.08.2024. године, у седници одржаној 25.03.2026. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1334/2024 од 30.08.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1334/2024 од 30.08.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Прокупљу П1 186/23 од 28.02.2024. године, којом је усвојен тужбени захтев тужиље и поништено решење тужене бр. ... од 01.11.2022. године, којим је тужиљи отказан уговор о раду, обавезана тужена да тужиљу врати на рад и распореди на послове који одговарају њеној стручној спреми, знању и способностима и призна јој сва права по основу рада, почев од 01.11.2022. године, па до повратка на рад, и обавезана је тужена да тужиљи накнади трошкове парничног поступка од 203.625,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешно утврђеног чињеничног стања и због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у границама ревизијских навода у смислу одредби чланова 441. и 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...10/23), Врховни суд је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је у радном односу код тужене од 30.12.2002. године, а 18.02.2021. године закључен је уговор о раду на неодређено време на основу кога је тужила обављала послове на радном месту "самостални референт за ..., Огранак ..., Сектор за ..., Служба за ..., идентификациони број радног места .. . Дана 28.09.2022. године, тужена је тужили доставила обавештење о разлозима за измену уговорних услова рада са понудом за закључење анекса бр. 1 Уговора о раду, у коме је као разлог за понуду за измену уговорних услова рада - премештај тужиле у друго место рада код истог послодавца, наведена потреба процеса и организације рада услед повећаног обима посла. Након статусне промене издвајања "Електродистрибуције Србија" д.о.о. Београд од ЈП "Електропривреда Србије" Београд, спроведене у току 2021. године, дошло је до престанка уговора о пружању услуга, због чега је део послова из надлежности Сектора за ..., које су обављали запослени код ЈП "Електропривреда Србија", прешао у надлежност "Електродистрибуција Србије" д.о.о. Београд. Запослени у ЈП "Електропривреда Србије" Београд који су обављали наведене послове остали су на раду код ЈП ЕПС, док се "Електродистрибуција Србије" д.о.о. Београд суочила са повећаним обимом посла и недовољним бројем извршилаца у односу на потребан број. Постојала је потреба за рад једног извршиоца који би обављао послове пријема очитаног стања од купца и других послова из описа послова радног места .. самостални референт за ..., на конзумном подручју пословнице погона ..., а у циљу ефикасне координације и бољег функционисања дела система услед повећаног обима посла и редовног одвијања процеса пословања, имајући у виду стручну спремину и радно искуство тужиле. Тужила је обавештена да је потребно да се у року од 8 дана изјасни о понуди за закључење анекса, а да ће послодавац сматрати да је запослени одбио понуду за закључење анекса уколико у року од 8 дана од дана закључења анекса не закључи и не достави послодавцу потписан анекс уговора о раду и да се у том случају сматра да је запослени одбио закључење анекса уговора о раду и да запосленом може да престане радни однос код послодавца. Тужила није потписала анекс уговора о раду који јој је достављен, и решењем тужене од 01.11.2022. године, отказан јој је уговор о раду због тога што је запослена одбила да закључи анекс уговора о раду ради премештаја на друго место рада због потребе процеса рада и организације послодавца услед повећаног обима посла.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су усвојили тужбени захтев, налазећи да тужена није доказала постојање чињеница о повећаном обиму посла и потреби за једним извршиоцем у пословници у ..., с тим да нису утврђени ни јасни критеријуми на основу којих је извршен премештај тужиле, због чега је поништено као незаконито решење тужене, којим је тужили отказан уговор о раду и обавезана тужена да тужилу врати на рад.

По оцени Врховног суда, одлука нижестепених судова заснована је на правилној примени материјалног права.

Одредбом члана 171. став 1. тачка 1. Закона о раду прописано је да послодавац може запосленом да понуди измену уговорених услова рада ради премештаја на други одговарајући посао, због потреба процеса и организације рада. Чланом 172. истог закона, предвиђено је да уз анекс уговора о раду послодавац дужан да запосленом достави писмено обавештење које садржи разлоге за понуђени анекс уговора, рок у коме запослени треба да се изјасни који не може бити краћи од осам радних дана и правне последице које могу да настану непотписивањем анекса уговора (став 1), да ако

запослени потпише анекс уговора у остављеном року, задржава право да пред надлежним судом оспорава законитост тог анекса (став 2), да запослени који одбије понуду анекса уговора у остављеном року, задржава право да у судском поступку поводом отказа уговора о раду у смислу члана 179. став 5. тачка 2. овог закона, оспорава законитост анекса уговора (став 3), да се сматра да је запослени одбио понуду анекса уговора ако не потпише уговор у року из става 1. овог члана (став 4). Чланом 179. став 5. тачка 2. Закона о раду, прописано је да запосленом може да престане радни однос ако за то постоји оправдан разлог који се односи на потребе послодавца и то ако одбије закључење анекса уговора о раду у смислу члана 171. став 1. тачка 1-5 овог закона.

По оцени Врховног суда, правилно је побијаном одлуком поништено решење о отказу уговора о раду тужиљи, јер тужена приликом отказа није поступала у складу са цитираним одредбама Закона о раду. Тужиљи је понуђено закључење Анекса уговора о раду којим јој је понуђена измена уговорених услова рада, ради премештаја у друго место рада код истог послодавца, због потребе процеса и организације рада услед повећаног обима посла. У достављеном обавештењу наведено је да је услед статусне промене издвајања "Електродистрибуције Србија" д.о.о. Београд, од ЈП "Електропривреда Србије" Београд, спроведене у току 2021. године, дошло до повећаног обима посла и недовољног броја извршилаца на подручју пословнице Међутим, у обавештењу нису на потпун и законит начин обухваћени и образложени сви елементи због којих се тужиљи нуди премештај на друго радно место, односно нису наведени конкретни и образложени разлози за понуду и премештај тужиље на друго радно место, ни критеријуми по којима је баш тужиља премештена у пословницу

Наиме, разлози за измену уговора о раду морају да буду резултат стварне и реалне потребе процеса и организације рада код послодавца, а понуда за закључење анекса уговора о раду мора да садржи разлоге који су условили премештање запосленог на друго радно место. Ти разлози морају бити конкретизовани навођењем чињеница из којих произлази потреба процеса и организације рада, при чему је нужно навести конкретне чињенице које оправдавају премештање. У конкретном случају, тужена није доставила потребне писане доказе, на основу којих би се на несумњив начин утврдило постојање чињеница повећаног обима посла и потребе за једним извршиоцем у пословници Послодавац је дужан да образложи које су то промене у процесу организације рада довеле до тога да се управо тужиљи, у односу на остале запослене код туженог на истом радном месту, понуди да закључи анекс уговора о раду ради премештаја на друго радно место, и да исте поткрепи одговарајућим доказима и чињеничним наводима и о критеријумима по којима је тужиља премештена у пословницу ..., а што је у конкретном случају изостало. Изостанак конкретизације разлога за премештај тужиље на други посао због потребе процеса и организације рада, чини оспорено решење незаконитим, због чега је поништено и обавезана тужена да тужиљу врати на рад.

Осталим наводима ревизије понављају се жалбени разлози који су били предмет правилне и потпуне оцене другостепеног суда и оспорава утврђено чињенично стање, што није дозвољен ревизијски разлог у смислу члана 407. став 2. ЗПП.

Правилна је и одлука о трошковима парничног поступка јер је донета правилном применом одредбе члана 153. став 1. и 154. Закона о парничном поступку, имајући у виду његов исход.

Са изложеног, а применом одредбе члана 414. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**